

Natalitat i servei militar

Jordi Sabatés

Quatre anys per endavant

Tal com ja us explicava en el darrer article, la natalitat cada cop està pitjor, i a part del futbol, hi ha un altre motiu important pel qual els catalans i catalanes no es decideixen a tenir més fills. M'estic referint a l'abolició de la mili a partir de l'any 2001.

Com podrà suportar un pare normal i corrent, ja no dic decent per no ofendre a ningú, sinó normal i corrent, un d'aquests que expliquen històries de la mili a tots els sopars i a les tertúlies de bar, quan el seu fill en arribar als 19 anys no pugui anar a servir obligatòriament a la Pàtria?. Ho podrà fer voluntàriament això sí, però això no serà el mateix, l'obligació aquella que et feia sentir desitjat s'ha acabat. I el que encara és més greu, qui serà l'encarregat de fer els homes del segle XXI? Qui els espavilarà? A on augmentaran els seus coneixements zoològics? A quin llibre d'història natural hauran d'acudir per comprendre els significats de paraules tan castrenses com animal, porc, gos, cabró, etc. En els darrers anys hem vist fins i tot com en cercles militars avançats, per no dir democràtics, que és una paraula més aleatòria, han introduït noves denominacions pels reclutes, com cabrits gavatxos, llops britànics, granotes ianquis o óssos de Yorkshire, amb promeses de dissecció incloses. En aquest sentit entrar a l'OTAN va ésser un gran avenç. Tots els caps de l'exèrcit porten segles intentant injectar d'aquesta manera l'amor a la pàtria i a uns valors, amb

sistemes especials com són crits, salts, salutacions marcial, i sons guturals als reclutes que recorden aquells pobres africans de les pel·lícules antigues de Tarzan, quan es disposaven a escorxar un innocent antílop o fregir una cama de missioner destinada a ser menjada.

Els reclutes catalans encara ho tenen millor. Quan el sergent primer Morales, conegut per tothom pel seu gran comportament i saber estar, diu quelcom com "manada de cerdos", ràpidament afegeix "catalanes" per no ofendre a ningú, doncs ha de quedar clar que va especialment destinat a ells. Parlant d'en Morales, només com a exemple d'educador reconegut en aquestes matèries, recordarem que la seva carrera és brillantíssima, tot i els entrebancs inicials, doncs quan va néixer a la llevadora li va relliscar de les mans i el petit Morales es va donar un cop al caparronet, de manera que avui es pot veure en ell una planícia semblant a la d'un cometa que ha xocat contra el Pol Nord. Tothom dubtava que en cas de que sobrevisqués a aquesta commoció cerebral s'arribés a fer-se'n alguna cosa d'ell. Només el seu pare el Coronel Morales, no va perdre les esperances i va afirmar que això no podia perjudicar-lo de cap manera, però en cas que es recuperés, s'entén, el petit Morales s'hauria de fer soldat d'ofici. Després d'una tremenda lluita amb els vuit cursos de l'escola primària, que va estudiar particularment, amb la qual cosa un

dels seus mestres va envellir de mala manera, el petit Morales va entrar a l'escola de cadets de l'exèrcit, fins a sortir-ne el que és des de fa uns anys, sergent "xusquero" i extraordinari deixeble de l'endevinalla zoològica, paraules seves com "perro puerco" o "vacaburra" avui en dia estan a punt de ser normalitzades i restar obligatòries al nivell C de català.

Per tant, com poden estar engrescats els futurs pares i mares en portar fills al món si poc a poc es van perdent algunes de les tradicions més nobles, enriquidores i formatives que han fet del nostre país el que és? Qui recordarà d'aquí a uns anys tots aquells calbs que la gorra militar inicià en la seva lluent imatge? I aquell amic de Múrcia que tothom tenia a la mili i que bevia calimotxo per les orelles? Tot això es trobarà a faltar i la gent no vol que els seus fills hagin de passar aquest vil tràngol de no fer el servei militar, que algú els hi pugui dir a la cara que encara no s'han fet uns homes, que s'han d'espavilar, que no estimen prou la seva pàtria, cosa que jo entenc perfectament perquè com que no he fet la mili, inconscient de mi, ho he hagut de sentir moltes vegades. Per tant, aquesta immaduresa i descreença que he pogut superar, és evident que no la volem els futurs pares pels nostres fills, d'aquí que tot i sentir-ho molt, Honorable Jordi Pujol, tal com deia La trinka: "Catalans no esmoleu l'eina que podríeu prendre mal".

4

MIRÓ Assegurances

**L'ASSEGURANÇA DE L'AUTOMÒBIL
PER L'ANY 1999 POT SER
GRATUITA PER A VOSTÈ**

El nostre prestigi s'ha fet palès gràcies
a la nostra serietat i bon servei
en la gestió de les Assegurances
des de l'any 1945

C/ Anselm Clavé, 16. La Roca
Telf./Fax: 93 842 00 14 / 93 842 27 95

AG GIRBAU

Correduria
d'Assegurances

Tot tipus d'assegurances
al seu abast

Assessoria Fiscal
Administració
de Finques i
Gestions
en general

C/. Catalunya, 12
LA ROCA
Tel. 93 842 32 19
93 842 23 19

Articles de Promoció,
Publicitat, Reclam i
Regal d'Empresa

Casa Nova, s/n.- PO Box 44
Tels. 93 842 25 00
93 842 23 75
Fax 93 842 28 19

08430 LA ROCA DEL VALLÈS
BARCELONA